

ביאור בדרכך אפשר

לספר רובע יישראלי היהו על-כך ממה ⁴⁴
 שchetob וחתה מס' ג' אשר לא ימד ולא יספר ממה ⁴⁵
 גבול ומספר (ווארה בארכות במאמר על פסק זה, והיה מס' ג' שהוא ⁴⁶
 הפטרת פרשת בדבר, שנאמר בשבת פרשת במדבר תשכ"ו, יצא לאור עם ⁴⁷
 ביאור בדרכך אפשר בדבר מלכות' ⁴⁸
 לפ_rectה במדבר שנה זו). ⁴⁹

והנה, פסוק זה "מי מנה עפר ⁵⁰
 יעקב ומספר את רובע יישראלי נזכרו ⁵¹
 ב' הדרגות דיעקב וישראל, ⁵²
 שם שתי הדרגות הכליליות של עם ⁵³
 ישראל הנקראים בני יעקב ובני ישראל ⁵⁴
 שביהם בשתי דרגות אלו נכללים ⁵⁵
 כל בני ישראל מריש כל ⁵⁶
 דרגין עד סוף כל דרגין, ⁵⁷
 מראש (ווחתלון) כל הדרגות עד סוף ⁵⁸
 כל הדרגות שערי יעקב הוא ⁵⁹
 מלשון יעקב, וכשם שהעקב הוא ⁶⁰
 החלק התיכון ביוור בגוף כבחינה ⁶¹
 וזה הבדיקה הנומוכה בוירא שזוהי ⁶²
 פרחתית המדריגות שבגנשמות ⁶³
 ישראל בפיhem בבחינת ⁶⁴
 יעקב שברג', וישראל הוא ⁶⁵
 אותיות לי ראש (קדאיתא ⁶⁶
 בספרים⁶). שזוהי בבחינת ⁶⁷
 ראש ומוחין שבגנשמות ⁶⁸
 ישראל, הנלית מהבחינה ⁶⁹
 התיכון, בחינת יעקב, לאין שיורו, ⁷⁰
 בשם השරאש נעה מהעקב וייש ⁷¹
 בינוים פער עצום והוכונה לדרגות היכי ⁷²
 גבירות העלות בעם ישראל ועד ⁷³
 לדרגא שאין למללה הימנה ⁷⁴
 וכל הדרגות יהח, מהכי תחונה ועד ⁷⁵
 היכי עלונה, נכללות יהר בפסק זה, ⁷⁶
 מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ⁷⁷
 ישראל. ⁷⁸

אך צרייך להבין⁵, לאחר שתתברר ⁷⁹
 שהפסוק כולל את כל הדרגות בעם ⁸⁰
 ישראל, עדין יש מקום לדיק מהו ⁸¹
 העניין והמשמעות הפנימית בכך ⁸²
 שבמי יעקב נאמר הכלשון ⁸³
 ערך (עבר יעקב), וגבי יעקב נאמר הכלשון עפר (רובע ⁸⁴
 ישראל נאמר הכלשון רובע ⁸⁵
 (רובע ישראל)? ⁸⁶

ב"ד. י"ב תמוז, ה'תשכ"ו

הנחה בלתי מוגה

ביאור בדרכך אפשר

בדבורי בלעם על עם ישראל נאמר: ¹
 מי מנה עבר יעקב ומספר את רובע יישראלי!. הגה פסוק ²
 זה קאי מכון בכללות הן על אותו הזמן שבו נאמר (וכן על ³
 זמן היה זמן הולות) וזה על הזמן שהיה לעתיד-לבא, וכן ⁴
 הගולה, פמוקן ממנה שchetob ⁵
 בסיום הענין, בהמשך הפסוקים ⁶
 בפרש כל בעת יאמר לעקב ⁷
 ולישראל מה פעל אל², שיש ⁸
 בזזה במשמעותו הביטוי "כעת" ב' ⁹
 פירושים³, ה'א', פירוש אחד ¹⁰
 לשון הולה היינו שהפסוק מדבר על ¹¹
 בני ישראל בימים ההם ועל הזמן הזה. ³ הזמן (זמן זהה) והן על לעתיד-לבא, פמוקן ¹²
 ובה', פירוש שני לשון עתיד (עד עתיד ¹³
 עוד עתיד להיות עת כו') ¹⁴ ולישראל מה פעל אל², שיש בזזה ב' פירושים³, ¹⁵
 הא', לשון הנה. ובה', לשון עתיד (עד עתיד ¹⁶
 לבוא,ימי הגולה, ומה מכאן גם בנווגע למה ¹⁷
 שהפסוק "כעת יאמר" מתרפרש גם ¹⁸
 בשתי הולות וגם בלשון עתיד מכאן ¹⁹
 גם בנווגע למה שchetob על הזמן שעלי ²⁰
 בהתחלה העניין, מי מנה וג', ²¹
 דקאי שהחוכם בני ישראל בחול הים אשר ²²
 לא ימד ולא יספר, שchetob זה נזכרו ב' ²³
 העניינים דמספר ולא יספר, על-כן (ובעיקר) על ²⁴
 הזמן שעלי נאמר⁴ בכוונה ²⁵
 שיש לפרש במה שchetob ומספר את רובע ²⁶
 המשוע והנה מספר בני ישראל ²⁷ לבוא שchetob זה נזכרו בכיה ²⁸
 אחד ב' העניינים דמספר ולא יספר ולא ²⁹
 יספר, למורת שלכורה זו סתירה ³⁰
 מניה ובה, כי "מספר" גם מספר גדול ³¹
 ביפור מורה על מספר מוגבל. ואילו ³²
 לא יספר פירושו רבוי ללא גבול, ³³
 ובכל זאת שני המושגים נזכרים כאן ³⁴
 יחד על-כן ב' האופנים שיש ³⁵
 לפרש במה שchetob כאן בכיסוק ³⁶
 הפותח את המאמר ומספר את ³⁷
 רובע ישראל⁵, שיש לפרש זאת ³⁸
 בשני פירושים ה'א', פירוש אחד ³⁹
 שיש מספר לרובע (וזע ⁴⁰
 ההולדה) ישראל אלא שהוא מספר ⁴¹
 גדול מאד. ובה', והפירוש השני ⁴²
 בכרוש הפתוח, שבא בהמשך ⁴³
 למה שchetob בהתחלה הפתוח מי מנה ג', הינו מי יכול

(1) פרשנותנו (בלק) כג, י"ד. (2) שם, כג. (3) פירוש ע"פ. (4) הושע ב, א. (5) ראה ר'ה מי מנה העת"ר (המשך תער"ב ח'ב ס"ע א'ג). (6) שער הפסוקים להאריז"ל וישלח לב, כת. סהמ"ץ להצ"ץ טו, ב - בשם הזוהר.